

ПРО СУМ НАШ Й ГІРКОТУ УТРАТИ

Про тебе думаю щоденно,
Вдивляюся в твої портрети,
Приходить в пам'ять сокровенне -
Всі наші промахи і злети.

І ось вже рік тебе немає,
А ми із зятем, братом й сином
Про тебе думаєм й зітхаєм,
В такі нелегкі всім хвилини.

Племінниця й племінник з нами
Теж, щоб скорботу розділити,
Про тебе з теплими словами
В цей день також поговорити.

Як один день та наче вічність,
Таким тяжким був рік без тебе,
У ньому туга і трагічність,
Ти вже не з нами – десь у небі.

Життя котилось серпантином,
Здавалось, знову на підйомі,
Й спинилося таким ось чином,
Тепер лиш фото у альбомі.

Та що лишається робити?

Не опускає треба руки,
Мені ще є, для кого жити –
Лишилися у нас онуки.

Із написом "Супербабуся"
Лежить подушка сувенірна,
Коли на неї подивлюся,
Тебе побачу - добру й ніжну.

Я пам'ятаю, вже недужа
У ліжку ти відпочивала,
Онучка поряд небайдуже
Чи дуже боляче, питала.

А ти так ніжно через болі
Свої із нею спілкувалась,
Їй руку гладила поволі,
Бо, мабуть, подумки прощалась.

Нехай сьогодні вже зникають
І сум і гіркота втрати,
А болі серце не стискають,
Нам треба жити й пам'ятати.

Твій день народження згадаєм
Весною, як бузок буяє,
Ми біля нього посідаєм,
А райська пташка заспіває.

Дата написання вірша: 2022-11-05